

عنوان مقاله:

گونه‌های بازنمایی منظر طبیعی (بررسی کیفیت حضور واژه صحرای در اشعار سعدی)

محل انتشار:

فصلنامه هنر و تمدن شرق، دوره 8، شماره 29 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

حمیدرضا شیبانی - گروه معماری و شهرسازی، دانشکده فنی و حرفه‌ای شهید باهنر، شیراز، ایران.

علی اکبر نصرآبادی - معمار و نقاش، دانش‌آموخته لویزیانا، آمریکا.

مریم ستوده‌نیا - کارشناسیاریشد معماری، موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی، آیدانا، شیراز، ایران.

خلاصه مقاله:

نخستین گام برای فهم معنی عبارات و ابیات در متون، پی بردن به معانی صحیح و ترکیبات به‌کاررفته در آنهاست. در این مقاله به مضامین و مفاهیم واژه صحرای در کلیات سعدی پرداخته شده است. ضمن بررسی مترادف‌های معنایی این واژه در فرهنگ لغت، به برداشت متون و غزلیات سعدی که واژه صحرای در آنها به کار رفته، نیز پرداخته شده است. پژوهش پیش رو می‌کوشد با مقایسه مضامین به‌کاررفته این واژه در کلیات سعدی و مترادف‌های معنایی آن در فرهنگ لغت، به هدف نشان‌دادن جلوه‌ای نو از واژه «صحرای» نائل شود. امروزه واژه صحرای اغلب تداعی‌گر محلی بی‌آب‌وعلف و مسیری بس طولانی و طاقت‌فرساست؛ چنین مفهومی در زمانه سعدی، تداعی‌گر مسیر رسیدن به حرم عشق یعنی «کعبه» بوده است. درحالی‌که در همان زمان، واژه صحرای در ذهن اغلب عوام یادآور تفرجگاهی سرسبز و پر آب و علف بوده است و همگان میل به گذراندن اوقات فراغت خویش در آنجا داشته‌اند. این پژوهش به بررسی مضامین واژه صحرای در کلیات سعدی و نیز همنشینی دیگر واژگان با واژه صحرای به روش تحلیل محتوا پرداخته است. این مقاله با هدف واکاوی و تبیین نگاه سعدی به منظر صحرای، تلاش دارد به بیان تفاوت‌های ذهنی و بوم‌شناسانه جامعه ایرانی بپردازد. یافته‌های این نوشتار نشان می‌دهد در سروده‌های سعدی، تفاوت‌های دیدگاه منظری نهفته است.

کلمات کلیدی:

منظر، صحرای، اشعار سعدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1151937>

